

ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ...

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΣΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΩΝΕΣ

Πώς γιορταζέτανε άλλοτε. 'Η επίσκεψις τῶν Βασιλέων στὰ Παράπηγματα. Πού ἦταν ἡ...λύθη τοῦ Βασιλέως. 'Ο Γεώργιος κ' ὁ φαντάρος πού δίσταζε νά μιλήσῃ. Τὸ μυστικὸ του. 'Οπου ἡ Κατερίνα συμφωνεῖ ἀπολύτως μὲν τὸν Βασιλέα. 'Ο ράφτης τοῦ λόχου. Τὴ ζήτησε κ' τὸν πρίγκη Γεώργιο. Πού κορυφεύταν ἕνας... φλαγκρῆς. 'Η μερίδα τὸν Συμβουλῆ, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Τὸ Πάσχα, ὡς γνωστὸν, γιορτάζεται μὲ ἰδιαίτερη μεγαλοπρέπεια κάθε χρόνο στοὺς στρατώνες. Τὸ ὄρασι αὐτὸ ἔθιμο διατηρεῖται ἀπὸ παλαιότερα χρόνια, κατὰ τὰ ὁποῖα οἱ φαντάροι γλεντοῦσαν τὴν ἡμέρα τῆς Λαμπρῆς μαζί μὲ τοὺς Βασιλεῖς καὶ τοὺς πρίγκητας ἐντελῶς... συναδελφικά.

Σχετικὰ μ' αὐτὰ, θὰ σὰς διηγηθῶμε σήμερα μερικὰ ἀνέκδοτα, τὰ ὁποῖα, ἐκτός τοῦ ἱστορικοῦ τῶν ἐνδιαφερόντων, παρουσιάζουν καὶ ἐπικαιρότητα γὰρ τῆς ἡμέρας πού περνοῦμε. ***

Στὰ 1902 ὁ ἀειγιώτατος Βασιλεὺς Γεώργιος, σύμφωνα μὲ τὴν παλαιὰ καὶ ἀπαράβητη συνήθειά του, πῆγε τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα, μαζί μὲ τὴ Βασίλισσα καὶ τὴν πριγκήτισσα Σοφία νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ στρατιωτικὰ σωματια. Σ' ἕνα ἀπὸ τὰ σινιάματα, τοῦ ὁποῖου ἦταν διοικητὴς ὁ πρίγκη Νικόλαος, οἱ στρατιῶτες ὑποδέχτηκαν τοὺς Βασιλεῖς μὲ ἐνθουσιασμό.

'Ο πρίγκη Νικόλαος προσέφερε στὴ Βασίλισσα ἕνα πιονέτιο τραντάριλλα καὶ τῆς ἐφίλησε τὸ χέρι. Κατόπιν, ἐνὸς ὁ Γεώργιος χαμογεῖσε τοὺς φαντάρους, ἕνας ἀπ' αὐτοὺς τοῦ εἶπε :

— Καλιὰ, καὶ τὴ νύφη σας πού τὴν ἔχετε, Μεγαλειότατε ;

— Ἐίπε ἀδιάθετη κ' ἔμεινε ἀτέξο στ' ἀμάξι, ἀποκρίθηκε ὁ Βασιλεὺς γελώντας.

Τότε ὁ στρατιώτης βγήκε ἔξω καὶ πλησίασε τὸ βασιλικὸ ἀμάξι, μέσα στὸ ὁποῖο βρισκόταν ἡ πριγκήτισσα Σοφία.

— Ὑψηλοτάτη, τῆς εἶπε, μάθαμε πὼς εἶστε ἀδιάθετη καὶ λιποθύηκατε πολὺ. Ἐμεῖς θέλουμε νὰ σὰς δοῦμε καὶ νὰ κάνουμε μαζί Λαμπρῆ.

— Δὲν περᾶζει, παιδί μου, τοῦ εἶπε μὲ συγκίνηση ἡ ἀδιάθετη πριγκήτισσα. Χρῆστος ἀνέστη! Καὶ τοῦ χρόνου!... ***

'Ἄλλη μιά φορά ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐπισκέφθη καὶ πάλι κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα τοὺς στρατώνες τοῦ περῶνι, γὰρ νὰ εὐχηθῇ στοὺς φαντάρους τὸ «Χριστός ἀνάστη».

Οἱ φαντάροι τοῦ προσέφεραν τότε κρασι κ' ἕνα μεζέ, τὸν ὁποῖο ὁ Βασιλεὺς εὐχέθηκε θαμνατο.

— Ποιὸς ἔφησε τὸ ἀρνὶ ἐμέτος, κύριε λοχαγέ ; ρώτησε ὁ Γεώργιος.

— Ἡ ὀρθοδόξια μου, Μεγαλειότατε! ἀποκρίθηκε ἐκεῖνος.

Τότε ὁ Βασιλεὺς κάλεσε κοντὰ του τὸν ἱπποφύτη τοῦ λοχαγοῦ καὶ τοῦ εἶπε :

— Μπαῖβο, παιδί μου. Κάνεις ἔξοχο μεζέ... *

— Ναι, ἀποκρίθηκε ἐκεῖνος. Ἐτσι λέει καί... *

Καὶ κόμπησε, μὴ θέλοντας νὰ προχωρήσῃ παρακάτω.

— Ποιὸς ; ρώτησε ὁ Γεώργιος μὲ περιέργεια.

'Ἄλλὰ ὁ στρατιώτης στεκόταν χωρὶς νὰ βγάξῃ μιλιά ἀπ' τὸ στόμα του.

— 'Ἐλα λοιπόν, τοῦ εἶπε κάποιος ἀπὸ... ὁ λοχαγός. Πῆς στὸ Μεγαλειότατο δὲν σὲ ρωτᾶει... *

Τότε ὁ στρατιώτης πήρε θάρρος καὶ συμπλήρωσε κοκκιρίζοντας :

— 'Ἐτσι λέει κ' ἡ Κατερίνα, ἡ ἱπποφύτη τοῦ κυρίου λοχαγοῦ... *

— Τὴ λέει ; ρώτησε μὲ περιέργεια τὸν Βασιλέα.

— Λέει, Μεγαλειότατε, θι...τὰ ψῆφον πρώτης τάξεως!... *

'Ο λοχαγὸς ἔμεινε κόκαλο.

'Ο Βασιλεὺς ὁμῶς ξεκαθάρισε στὰ γέλια. ***

Στὰ 1902 πάλι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐπισκέφθη τὸ Πάσχα μαζί μὲ τὴν πριγκήτισσα Μαρία τὸ λοχὸ προσωπεσίων, τὸν ὁποῖο διοικούσε ὁ κ. Λέκας.

'Ο διοικητὴς τοῦ λόχου προσέφερε, κατὰ τὴ συνήθεια, στοὺς ἡμιλόγους ἐπισκέπτας του ἀπὸ ἕνα κομμάτι ψητοῦ.

— Πάρτε, ἡψηλοτάτη, εἶπε ὁ κ. Λέκας στὴν πριγκήτισσα. Ἐίνε χαλορημένο.

— Καὶ ποιὸς τὸ ἔφησε ; ρώτησε ἐκεῖνος.

— 'Ἐνας προσωπεσῆτης !

— 'Ἐ, τότε δὲν μπορεῖ νάνα ψημένο καλά ! εἶπε γελώντας ἡ Μαρία. ***

Μιά ἄλλη χρονιά, ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, κατὰ τὴ συνθημένη πασαλινη ἐπίσκεψι τοῦ στοῦς στρατώνες, στασιάζησε μπροστὰ σ' ἕνα στρατιωτικὸ φαλακρὸ καὶ τὸν ρώτησε ἀστεϊασμένος :

— Δὲν μοῦ λές, φίλε μου ; Πού κορυφεύσα ;

— Στόν... ἀμυγδαλή, Μεγαλειότατε, ἀποκρίθηκε ἐκεῖνος ἀφέλιος. ***

'Η σκηνὴ πού θὰ διηγηθῶμε παρακάτω, συνέβη στὸ σινιάμα τῶν εὐζώνων, στὸ ὁποῖο ὁ Γεώργιος ἔφραγε ἰδιαίτερη συμπάθεια καὶ τὸ ὁποῖο ἐπισκέπτετο κάθε Λαμπρῆ.

Μιά χρονιά, ὁ Βασιλεὺς εἶδε κάποιον εὐζώνα καὶ ἐπειδὴ εἶχε μεγάλο μνημονικό, δὲν ἐδυσχολεύτηκε νὰ τὸν θυμηθῇ.

— Ἐπὺ, τοῦ εἶπε, βρισκόσουν ἔδω καὶ πέρα καὶ πρότερον.

— Ἐίμω... ἀ μ ε τ ἀ β λ η τ ο ς, Μεγαλειότατε ! ἀποκρίθηκε ὁ ἀφέλιος εὐζώνας. ***

Μιά χρονιά πάλιν, οἱ Βασιλεῖς ἐπισκέφθηκαν κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Λαμπρῆς καὶ τὸ λοχὸ τοῦ κ. Μπεράτη.

Τότε ἡ Βασίλισσα παρατήρησε κάποιον στρατιῶτη, τοῦ ὁποῖου τῆς ἔκανε ἐντυπωσι τὸ ὑπερβολικὰ ὑψηλὸ ἀνάστημα. Πῆγε λοιπὸν κοντὰ του καὶ μὲ τὴ συνθημένη τῆς μελιχλιότητα, τὸν ρώτησε :

— Πὼς σὲ λένε, παιδί μου ;

— Συμμάτοιο! ἀποκρίθηκε ὁ φαντάρος.

— Πέσο φαί σοῦ δίνω ;

— 'Ὅσο καὶ στοὺς ἄλλους. Μιά μερίδα, Μεγαλειότατη. *

— Μὰ ἐπὺ ἀδικεῖσαι, τοῦ εἶπε χαμογελώντας ἡ Βασίλισσα. Ἐλφετε νὰ παίηνης ... δύο μεριδες !

Ἐίπε ἀγνωστο ὁμῶς ἂν ὁ πιστιῆς τοῦ λόχου ἔλαβε ἵπ' ὄφρα του τὴ σύσταση τῆς φιλοπαίμωνος ἀνάσσης. ***

Κάποια Λαμπρῆ ὁ πρίγκη Γεώργιος, ἀκολοθηώντας κ' αὐτὸς τῆ συνήθεια τῶν βασιλέων, ἐπισκέφθη τὴν ἡμέρα τῆς Λαμπρῆς τὸν στρατιῶνα τοῦ περβολικιστοῦ.

'Ἐκεῖ, ἀφοῦ πήρε τὸ σχετικὸ μεζέ κ' εὐχέθηκε στοὺς φαντάρους εὐχρόνια πολλά, κάλεσε ἕνα στρατιῶτη, πῶθιαν τὸ ράφτη στὸ λοχὸ του, καὶ τοῦ εἶπε :

— 'Ἐ, πὼς πάν ἡ δουλειές ;

— Κεσάπια, Ὑψηλοτάτη, ἀπάντησε ὁ φαντάρος.

— Σοῦ εἶχουμα λοιπόν ἕνα γαλιὸν ὡς τοῦ χρόνου !

Τότε ὁ στρατιῶτης ξεροκάταπε διὸ—τρεις φορές κ' ἀφοῦ ζήτησε ἀπ' τὸν πρίγκη τὴν ἄδεια νὰ μιλήσῃ, τοῦ εἶπε :

— Τὴ νὰ τὸ κάνω τὸ γαλιόν, Ὑψηλοτάτη ! Μήπως ἔχετε ζαμμιά παλιὰ ρεδιγόντα νὰ μοῦ τὴ δώσητε νὰ τὴ γυρίσω;... ***

'Ἰδοῦ κ' ἕνα ἀκόμα Πασαλινοῦ ἀνέκδοτο, παρῶμο κ' αὐτὸ ἀπὸ τῆ ζοῆ τοῦ ἀειγιώτου Βασιλέως Γεωργίου, τοῦ ὁποῖου ἔλα παραμεινὶ παρομοιωδῆς ἡ καλοσύνη τοῦ δειχμα πρὸς τοὺς στρατιῶτες.

Σὲ κάποια ἐπίσκεψι τὸν στοῦς στρατώνες, ὁ Γεώργιος πήρε ἕνα αἰγὸ καὶ θέλησε νὰ τὸ προυγρῶσῃ μ' ἕνα φαντάρο, ὁ ὁποῖος ὁμῶς τοῦ τὸ ἔλασε.

— Τὸ αἰγὸ σου, τοῦ εἶπε ὁ Βασιλεὺς, βγῆκε πὺ γερὸ ἀπ' τὸ δικὸ μου. Φαίνεται πὼς θὰ τῶχης διὰλέξαι...

— 'Ὀχι, Μεγαλειότατε. Δὲν τὸ διὰλέξα.

— Ἀμ' τότε πὼς μοῦ τῶσπασες ;

— Ἀπλοῦστατα, Μεγαλειότατε. Εἶμαι πὸ τυχερὸς ἀπὸ σὰς!... *

'Ο Βασιλεὺς Γεώργιος, ὅταν πρωτόθεε στὴν Ἑλλάδα. (Εἰκόνα τῆς ἐποχῆς)

